

[Christmas Møller.]

at sætte det op i nogen som helst højtidelig Form —, den Aftale, der er imellem os, at nu skulde Tvangsrentepolitikken her i Landet høre op, siger man naturligvis ikke, at Begivenheder ikke kan indtræffe, som gør, at man maa tage Spørgsmaalet op paa ny, siger man naturligvis ikke, at der ikke kan opstaa Forhold, paa den ene eller den anden Maade, som gør, at man maa tage Spørgsmaalet op paa ny; men paa det Grundlag og i Fortsættelse af den Rentepolitik, der har været ført her i Landet et Par Aars Tid, er det, der er Engighed om, saaledes som alle Forholdene er blevet ført, at Rentepolitikken maa ophøre med den Overgangstid, som vi gav den i Tirsdags, til og med 15. Juli i Aar.

I øvrigt maa jeg sige, at bortset fra den Diskussion, som det kan være af Interesse for det ærede Medlem og hans Parti og Indenrigsministeren og hans at føre angaaende deres Samtaler og Aftaler, som jo ikke kommer os andre ved, og som jeg ikke skal blande mig i, bortset fra den Paavisning, jeg ved Behandlingen af Ændringsforslagene gav af, hvorledes de Meddelelser, som næsten paa officiel Vis var givet Offentligheden, stred mod hinanden, idet jeg opfordrede Parterne til at bringe Klarhed til Veje, er Forholdet jo det, at paa alle Omraader saa at sige vil en Debat om 1934-Konverteringens Sammenbrud, om 14. December-Overenskomsten ikke være andet end Gentagelser, hvor jeg fuldstændig kan henvise til de Bemærkninger, som enten det ærede Medlem Hr. Hasle eller jeg paa Partiets Vegne ved de Lejligheder har gjort.

Men i øvrigt vil jeg kun sige om Rentepolitikken, at man virkelig har Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, at med den Rentepolitik og den økonomiske Politik i det hele, som Regeringen har ført, kan der jo ikke være nogen som helst Tvivl om, at der er et afgjort Misforhold mellem Regeringens Politik og Nationalbankens igennem Valutacentralen og Indskrænkning af Arbejdet paa en Række Omraader, og i alt Fald Begrænsning af Byggeriet, og hele den Maade, paa hvilken Regeringens økonomiske Politik i øvrigt er ført her.

Og det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen og Indenrigsministeren og deres Partier skylder virkelig det høje Ting og Offentligheden klar Besked om, om de fortsat vilde opretholde en Tilstand her i Landet, saaledes at vi havde en tvangsmæssig Nedsættelse af Indlaansrenten til 3—3 $\frac{1}{2}$ pCt. i Bank og Sparekasse, me-

dens man ved Statens Laan kunde faa omkring 4 $\frac{1}{2}$, maaske 4 $\frac{3}{4}$ pCt., og man ved Stadens Laan kunde faa noget lignende, og det almindelige Obligations-Renteniveau her i Landet for en Række Obligationer var mellem 4 $\frac{1}{2}$ og 5 pCt. Det Spørgsmaal, som de Herrer, der ønsker at gaa ud i hvert Fald i en Agitation — ud i en Valgkampagne ønsker Indenrigsministeren jo aabenbart ikke at gaa —, læggende Ansvar for en vis Stigen i Renteniveauet over paa andre, det Spørgsmaal, de har at besvare, er dette, om de ønskede en saadan Stilling opretholdt, som i Virkeligheden i det lange Løb ikke lod sig opretholde.

Jeg ønsker dernæst at bemærke, at vi for vort Vedkommende jo aldrig har overdrevet, saaledes som det er sket fra anden Side, Betydningen af Konvertering og Renteforanstaltninger; selv om man havde faaet den fulde Konvertering, om jeg saa maa sige, vilde den Hjælp, der ad den Vej var blevet ydet Landbruget, have været meget ringe i Forhold til den Række af økonomiske Foranstaltninger, som vi for vort Vedkommende lægger den mest afgørende Vægt paa. Jeg skal ved denne Lejlighed kun lige nævne, henvisende til de Lovforslag, som er fremlagt eller vil blive fremlagt i det høje Landsting af mit Partis Repræsentanter, dels om en Kornordning, dels om en Ændring af de faste Ejendomsskatter; at vi for vort Vedkommende, hvis Regeringen ikke vil tage det Valg, som er den eneste naturlige Løsning af Regeringens politiske Sammenbrud, vil anse det for ansvarslost og forkert af Regeringen at hjemsende Rigsdagen, forinden den har givet den Lejlighed til en virkelig Behandling af disse Spørgsmaal. Vi ser i Konverteringens Sammenbrud, som nu er bekræftet, Varslet om et Sammenbrud af Regeringens hele økonomiske Politik.

Vi har sagt det tidligere og vil ogsaa gentage det her, at den eneste naturlige Udgang af hele den Situation, hvori Landet befinder sig, det er, at Vælgerne bliver spurgt, om de fortsat vil give Ministeriet Stauning Flertal. Og for Demokrater som de Herrer Regeringspartilhængere, for Folk, der for ikke lang Tid siden var Tilhængere af Valg hvert Aar, for den Slags Folk kan der naturligvis ikke være Tale om, at man vælger Valgdagen, naar det passer en. Saa forfusker man naturligvis ikke den lige almindelige Valgret paa den Maade, at man bare skal have en Situation, som er gunstig for en for at faa et Valg. Nej, saa har man den Tillid til den lige,